

αξιότης

Σύλλογος Προβληματισμού & Διαλόγου

axiotes.blogspot.gr

**ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ**

Οκτώβριος 2014

Πρόλογος

Κάτι διαφορετικό από μια καταγραφή...

Στα χέρια σας κρατάτε μια συνοπτική παρουσίαση με θέσεις και απόψεις του **σωματίου ΑΞΙΟΤΗΣ** για τις Μεταρρυθμίσεις και τη Δημόσια Διοίκηση, «μια παρέμβαση» της κοινωνίας των πολιτών, της οποίας είμαστε ενεργό κομμάτι, συνεισφέροντας με τον τρόπο αυτό σε λύσεις στα φλέγοντα ζητήματα που απασχολούν τη χώρα μας.

Αποτελεί πεποίθησή μας ότι η δυνατότητα μιας καλύτερης ή χειρότερης ημέρας, εξαρτάται από την ανάληψη των ατομικών και συλλογικών μας ευθυνών αλλά και από την εθνική μας αυτογνωσία.

Γιάννης Αναστασόπουλος

Πρόεδρος Δ.Σ. ΑΞΙΟΤΗΣ

1. Από την πλευρά του Σωματείου ΑΞΙΟΤΗΣ, η προσέγγιση στην κάλυψη κάποιων μόνον από τις πολυάριθμες πτυχές των δύο πυλώνων του θέματος «Μεταρρυθμίσεις και Δημόσια Διοίκηση» βασίζεται στη χρήση ως συνδετικού κρίκου **ενός τρίτου πυλώνα που είναι η Κοινωνία**, η οποία **από την μία πλευρά καλείται να αποδεχθεί και υιοθετήσει τις Μεταρρυθμίσεις ενώ** από την άλλη και υπό μία ευρεία αντίληψη συμμετέχει και αυτή στη Δημόσια Διοίκηση (ΔΔ) **παθητικά** μεν ως αποδέκτης των αποφάσεων, ενεργειών και δράσεων της ΔΔ **ενεργά** δε με την ψήφο της καθώς με αυτήν αποφασίζει και τι είδους δημόσια διοίκηση θέλει και ποιος θα τη διοικεί.
2. Η Κοινωνία μας συντίθεται από εκατοντάδες ψηφίδες ενός **Κορπορατίστικου μωσαϊκού που έχουν σχεδόν ΟΛΕΣ βολευτεί** επί σειρά δεκαετιών με απειράριθμη σειρά εξαιρετικά κοντόφθαλμων και χαριστικών ρυθμίσεων που εξυπηρετούσαν μεν κάποια στενά συντεχνιακά συμφέροντα όχι όμως την ίδια την κοινωνία συνολικά ούτε την εθνική οικονομία.
3. Στη δημιουργία αυτού του φαινομένου **συνέβαλαν διαχρονικά τόσο το πολιτικό-κομματικό μας σύστημα όσο και όλοι εμείς** με την ιδιότητά μας ως πολιτών και ψηφοφόρων ταυτόχρονα δε και μελών μίας από τις ψηφίδες-συντεχνίες αυτές και της συναφούς συντεχνιακής ομάδας πίεσης (lobbying).
4. Με τον τρόπο αυτό δημιουργήσαμε ένα γενικότερο **περιβάλλον** μέσα στο οποίο **επικρατούν συνθήκες προσοδοθηρίας¹ και βολέματος** ενώ η αναφορά και μόνο της λέξης **Μεταρρύθμιση** είναι από μόνη της γενεσιουργός αιτία τεράστιας αναταραχής.
5. Τούτο δε συμβαίνει γιατί η μεταρρύθμιση:
 - **απαιτεί** όχι μόνο την αλλαγή από αυτό που γνωρίζουμε αλλά και το ξεβόλεμα από τη συνήθη μακρόχρονη πρακτική
 - **συνεπάγεται**, κάποιες φορές, όπως τώρα στη χώρα μας, μεγάλη μείωση ή και απώλεια των προνομίων και της προσοδοθηρίας,
 - **οδηγεί** στην κατάργηση των φαινομένων φαβοριτισμού και των πελατειακών σχέσεων
 - **επιβάλλει** ισονομία, ισοπολιτεία και **ΑΞΙΟΚΡΑΤΙΑ** σε όλα τα επίπεδα.

¹ rent-seeking

6. Δεν είναι τυχαίο ότι στην **παγκόσμια Ιστορία η μεταρρύθμιση υπήρξε κατ' επανάληψη η αφορμή αλλά και η γενεσιουργός αιτία** συγκρούσεων, πολέμων και αιματοχυσίας με εκατομμύρια θύματα ενώ και στη χώρα μας είχαμε παρόμοια φαινόμενα συγκρούσεων και έξαρσης των παθών με αφορμή κάποιες μεταρρυθμίσεις (αγροτικό, γλωσσικό, ιουλιανό ημερολόγιο, κ.α.).
7. Για τη χώρα μας, **το ξεβόλεμα**, που συνεπάγεται μία μεταρρύθμιση, θα μπορούσε ίσως να δώσει **την εξήγηση για μία μορφή συνδρόμου διχασμένης προσωπικότητας** που, κατά την εκτίμησή μας, διακατέχει τον κάθε συνέλληνα όπου **η μία πλευρά του αναγνωρίζει την ανάγκη για μεταρρυθμίσεις** και δηλώνει, σύμφωνα με τις έρευνες κοινής γνώμης, ότι πρέπει να γίνουν αλλά μόλις επιχειρηθεί να εφαρμοσθούν αυτές για ζητήματα που τον αφορούν άμεσα **η άλλη πλευρά του αντιδρά και συχνά αντιδρά βιαίως** (π.χ. φοροδιαφυγή, αυθαίρετη δόμηση, σκουπίδια, προστασία του περιβάλλοντος, υπέρ τρίτων προνόμια & επιβαρύνσεις, συγχωνεύσεις οργανισμών, δομών, νοσοκομείων, κ.α.).
8. Έτσι έχουμε το φαινόμενο μίας ακόμη ελληνικής ιδιοτυπίας, που εμφορείται από το **«ΝΑΙ στις μεταρρυθμίσεις ΑΛΛΑ για τους άλλους και ΟΧΙ για εμάς»**, και θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και σύνδρομο – ας το ονομάσουμε ως το **«Σύνδρομο του αλλουνού»**.
9. Για να είμαστε όμως δίκαιοι, είναι ενδεχόμενο **η αντίδρασή μας αυτή ως προς τη μεταρρύθμιση να οφείλεται** σε αυτό που είπε ο δανός φιλόσοφος Søren Kierkegaard²: «Σκεφτόμαστε προς τα πίσω (με βάση το παρελθόν), ζούμε όμως μπροστά (προς το μέλλον). Κατά συνέπεια η σκέψη μας καθίσταται διαλείπουσα και αποσπασματική»
10. Με άλλα λόγια ενώ το ένα το ξέρουμε το άλλο είναι άδηλο άρα και αβέβαιο με συνέπεια να **οδηγούμαστε στην άρνησή μας στις αναγκαίες προσαρμογές, ακόμη και σε εκείνη που είναι ίσως η βασικότερη, συναρτάται απόλυτα και με τους 3 πυλώνες του θέματος μας και θα έπρεπε να είναι στο επίκεντρο της ενασχόλησής μας διαρκώς.**
11. Αυτή η πιο ουσιαστική και επιβεβλημένη προσαρμογή αναφέρεται στις μεταρρυθμίσεις που δεν κάναμε και συνεχίζουμε να μη κάνουμε **για να μεταβάλλουμε το παραγωγικό μοντέλο της χώρας** ώστε να γίνουμε μία κανονική οικονομία, που θα αναπτύσσεται σε στέρεες βάσεις με την αξιοποίηση και εκμετάλλευση των παραγωγικών και άλλων συγκριτικών πλεονεκτημάτων της και θα είναι σε θέση να αποφύγει στο μέλλον την επιστροφή στο αμαρτωλό παρελθόν της, όπου μοχλός της όποιας ανάπτυξης – που ουσιαστικά υπήρχε μόνο στους δείκτες - ήταν αποκλειστικά σχεδόν η ζήτηση, η οποία όμως βασιζόνταν σε δανεικά.

² 1813-1855 – “ We think forwards, but we live backwards; hence our thought is necessarily intermittent and fragmentary”

12. Παρατηρείται λοιπόν το φαινόμενο **να τίθεται πάλι ως βασική πρόταση για την αναθέρμανση της οικονομίας η λεγόμενη τόνωση της ενεργού ζήτησης**, της οποίας όμως σημαντικότερο τμήμα θα στραφεί και πάλι στις εισαγωγές και κατά συνέπεια σε νέα ελλείμματα στο ισοζύγιο εμπορικών συναλλαγών, με όλα τα αρνητικά αποτελέσματα στη συνέχεια. (Αποφεύγοντας την περαιτέρω επέκταση στο θέμα, που έχει βέβαια τεράστια σημασία, παραπέμπουμε τους ενδιαφερομένους σε πρόσφατο άρθρο του Πρύτανη του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Κων. Γάτσιου και του οικονομολόγου κ. Δημ. Ιωάννου στην εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ της 12.10.14, όπου οι δύο αρθρογράφοι τεκμηριώνουν γιατί «Το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι η ενεργός ζήτηση»).
13. Η προαναφερθείσα εξαιρετικά σύντομη και περιεκτική αναφορά στη έννοια και τις παρενέργειες της μεταρρύθμισης, μας οδηγεί στο δεύτερο σκέλος του θέματος, που είναι **η Δημόσια Διοίκηση**, την οποία η κρίση που βιώνουμε **ανέδειξε ως το μεγάλο ασθενή** από την ανάταξη του οποίου εξαρτάται εν πολλοίς η ανάκαμψη της χώρας και η επαναφορά της σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.
14. Οι αναφορές στη Δημόσια Διοίκηση και την ανάγκη αντιμετώπισης των παθογενειών της γίνονται στο επίπεδο της ευρείας έννοιάς της, όπως αναφέρθηκε και εισαγωγικά, καθώς καλύπτουν **τόσο την εσωτερική δομή και λειτουργία της όσο και τις διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις**, τις οποίες επιβάλλεται να υιοθετήσει και εφαρμόσει σε μία κοινωνία η οποία με τη σειρά της καλείται να τις αποδεχθεί.
15. Σχεδόν όλοι θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε πως **τα δύο βασικότερα από τα χαρακτηριστικά** αυτής της δημόσιας διοίκησης που διαμορφώσαμε είναι
- ⇒ **αφενός μεν το τεράστιο μέγεθος της** σε όλα τα επίπεδα αρχίζοντας από τον αριθμό των υπουργείων αλλά και των βουλευτών, μέχρι τους ΟΤΑ και τις θυγατρικές τους εταιρίες αλλά και τον απίστευτα μεγάλο αριθμό φορέων, εταιριών, νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου κάθε μορφής και φύσης που είχαμε συστήσει για να ασχολούνται με τα πιο απίθανα ή ακόμη και ξεπερασμένα ζητήματα
- Ενδεικτικά και μόνον, είναι απόλυτα χαρακτηριστικά δύο παραδείγματα: αφενός μεν του Οργανισμού Κωπαΐδας που έχει αποξηρανθεί από τη δεκαετία του 50 αφετέρου δε της κρατικής οντότητας με τίτλο Έργο Πολιτών για την προώθηση της Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης, η οποία ενώ για όλους είναι και πρέπει να μείνει καθαρά εθελοντική πρωτοβουλία των επιχειρήσεων για τον ελληνικό δημόσιο τομέα προσέφερε την ευκαιρία να συσταθεί ένα ακόμη νομικό πρόσωπο με αμφιλεγόμενες δράσεις)
- ⇒ **αφετέρου δε ο υπερβολικός συγκεντρωτισμός** και η **απίστευτα μεγάλη και δυσλειτουργική γραφειοκρατία** όπου τα πάντα σχεδόν ρυθμίζονται από το Κράτος και τη δημόσια διοίκηση και τις πιο πολλές φορές στο ανώτατο διοικητικό επίπεδο, δηλαδή με υπουργική απόφαση.

16. Αυτή λοιπόν η **επιβεβλημένη μεταρρύθμιση και ανάταξη του δημοσίου τομέα σε όλα σχεδόν τα επίπεδά του γίνεται με εξαιρετικά αργούς ρυθμούς.**

17. Αλλά ακόμη και όταν γίνονται μεταρρυθμίσεις συχνά:

- είτε αποτελούν **«ψευδο-μεταρρυθμίσεις»** καθώς δεν έχουν ούτε την τόλμη ούτε την ένταση και το βαθμό που απαιτούνται (π.χ. στο φορολογικό ή στο ασφαλιστικό, στο οποίο ακόμη και σήμερα ψηφίζουμε τη μείωση των συντάξιμων ετών για κάποιες κατηγορίες συμπολιτών μας, όταν σε όλα σχεδόν τα λοιπά Κράτη-Μέλη της ΕΕ οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης ανεβαίνουν διαρκώς στα 65-67 έτη παράλληλα δε απαιτούν 40 ή και περισσότερα έτη εργασιακού βίου)
- είτε **υιοθετούνται αρχικά αλλά στη συνέχεια ουσιαστικά ακυρώνονται με νεώτερες ρυθμίσεις** όπως δυστυχώς συμβαίνει με τη περίφημη μεταρρύθμιση στην ανώτατη παιδεία που αν και ψηφίστηκε από μία συντριπτική πλειοψηφία στη Βουλή οι διατάξεις του σχετικού νόμου ξηλώνονται έκτοτε μία-μία όπως ένα πουλόβερ για χάρη των ενδιαφερόμενων συντεχνιών όπως αναφέραμε αρχικά
- είτε **τέλος υπονομεύονται εξαρχής ή φέρουν εγγενώς αδυναμίες** στις περιπτώσεις που ανακοινώνονται ή ακόμα και υιοθετούνται αλλά την ίδια στιγμή δηλώνεται ότι τις επιβάλλει η «καταραμένη τρόικα» και οι «τοκογλύφοι» δανειστές μας, παρά την αντίδραση αν όχι και αντίσταση του κατά περίπτωση αρμοδίου και πολιτικά υπευθύνου υπουργού.

18. Με τον τρόπο αυτό περνάμε **τα λάθος μηνύματα στην κοινωνία** ενισχύοντας ταυτόχρονα την στάση μας τόσο ως προς το «να γίνουν μεν οι μεταρρυθμίσεις αλλά για τους άλλους» όσο και ως προς το «Σύνδρομο του Αλλουνού», που προαναφέρθηκε.

19. Στο πλαίσιο αυτών των διαπιστώσεων λοιπόν, ενδεικτικά και μόνο θα μπορούσε να αναφερθεί ότι:

⇒ **Ελάχιστες προσπάθειες έγιναν για την απλούστευση του διοικητικού και γραφειοκρατικού περιβάλλοντος.**

Μήπως γιατί θα αναδείκνυαν ακόμη πιο έντονα τον υπερπληθυσμό και την ανάγκη για μείωση του προσωπικού που υπηρετεί στο δημόσιο τομέα?.

Όμως, το πολιτικό μας προσωπικό αυτή ακριβώς την επιβεβλημένη μείωση προσπαθεί με κάθε τρόπο και μέσο να αποφύγει όπως ο διάβολος το λιβάνι, χύνοντας μαύρα δάκρυα για τις ελάχιστες αλλά και έξωθεν μηχανιστικά επιβληθείσες απολύσεις από το δημόσιο ενώ την ίδια στιγμή ο αριθμός των ανέργων του ιδιωτικού τομέα έφθασε σε πρωτόγνωρα και εφιαλτικά ύψη χωρίς να γίνεται κάτι ουσιαστικό γι' αυτούς ή για τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα.

- ⇒ Πέντε χρόνια μετά το ξέσπασμα της κρίσης **δεν διαθέτουμε το αναγκαίο πλαίσιο εφαρμογής μίας ολοκληρωμένης και συνεκτικής πολιτικής διοίκησης ανθρώπινου δυναμικού** για το δημόσιο τομέα, που είναι και ο μεγαλύτερος εργοδότης της χώρας **με αποτέλεσμα να μην απομακρύνονται από το δημόσιο** με συνοπτικές διαδικασίες όσοι μπήκαν σε αυτό με ανακριβή ή ακόμη και πλαστά στοιχεία.
- ⇒ Η κατά τα άλλα σωστή πρωτοβουλία για **μείωση του αριθμού των διοικητικών μονάδων στα υπουργεία** (τμήματα, διευθύνσεις, γενικές διευθύνσεις) έγινε κατά τρόπο μηχανιστικό ως ποσοστό των υφισταμένων αλλά χωρίς την αναγκαία μελέτη και στρατηγική με μετρήσεις της συχνότητας κάθε διαδικασίας ή του όγκου εργασίας ανά μονάδα και υπάλληλο (front office – back desk) που θα έδιναν τη βάση για την αναγκαία δομή και στελέχωση της κάθε μονάδας.
- ⇒ Εξ ίσου μηχανιστικά, οριζόντια και χωρίς μελέτη των αρνητικών επιπτώσεων **έγιναν οι περικοπές στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων** κρατώντας κλειστή και χαμηλά την ψαλίδα μεταξύ κατώτατων μισθών - που όμως είναι ανώτεροι από τους αντίστοιχους στον ιδιωτικό τομέα – και των ανώτατων – που είναι χαμηλοί σε σχέση με τις γνώσεις και τις ευθύνες της θέσης.

Η **διαδικασία αξιολόγησης** των υπηρετούντων στο δημόσιο συναντά λυσσαλέα αντίδραση και αντίσταση τη στιγμή που όλοι όσοι δουλεύουμε στον ιδιωτικό τομέα αξιολογούμεστε καθημερινά από τους προϊσταμένους μας.

Από την πλευρά του Σωματίου μας θεωρούμε λανθασμένες επιλογές τόσο την πρόβλεψη για κατάταξη των υπαλλήλων σε 3 αντί των 5 κλιμακίων, που είχαμε προτείνει σε μία από τις μελέτες μας όσο και το υποχρεωτικό ποσοστό για την κατώτερη βαθμίδα.

Επιπλέον αποτελεί έμμεση αυτό-ακύρωση του συστήματος η παροχή της διαβεβαίωσης ότι η αξιολόγηση δεν θα έχει ουσιαστικά καμία επίπτωση στην εξέλιξη ιεραρχική ή μισθολογική του αξιολογούμενου.

- ⇒ **Δημιουργούμε νέες ανεξάρτητες ή άλλης μορφής αρχές ή δομές χωρίς να φροντίζουμε να καταργήσουμε** τις μέχρι εκείνη τη στιγμή υφιστάμενες δημόσιες υπηρεσίες, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στη δημιουργία πολλαπλής ή παράλληλης αρμοδιότητας αλλά και νέων γραφειοκρατικών εμποδίων (π.χ. ΓΕΜΗ, ανεξάρτητες αρχές, κ.α.)
- ⇒ **Καθυστερούμε με ποικίλους τρόπους το πραγματικό άνοιγμα** των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών διατηρώντας τις χαρακτηριστικές ρυθμίσεις και τις πελατειακές σχέσεις
- ⇒ **Παραμένει χαοτικό το σύστημα και η γραφειοκρατία για την αδειοδότηση** των επιχειρήσεων.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά το θέμα της αδειοδότησης των επιχειρήσεων, **διαπιστώνονται αντιδράσεις και από σημαντική μερίδα του επιχειρηματικού κόσμου** που δηλώνει ότι δεν μπορεί να εμπιστευτεί το εξαγγελθέν σύστημα της ανάληψης της ευθύνης και έναρξης της λειτουργίας μίας επιχειρηματικής μονάδας και του εκ των υστέρων ελέγχου από τη δημόσια αρχή για τη συμμόρφωση της με όσα επιτάσσει ο νόμος και έχει δηλώσει ο ίδιος.

Η αντίδραση αυτή θα πρέπει κατά τα φαινόμενα μάλλον να αποδοθεί στη μέχρι σήμερα εμπειρία των επιχειρήσεων στα θέματα ελέγχων από τις αρμόδιες αρχές και υπηρεσίες και τα διαπιστωμένα και πανθομολογούμενα φαινόμενα κακοπιστίας ή/και ιδιοτέλειας από την πλευρά μερίδας δημοσίων λειτουργών.

Θα ήταν μάλλον εύστοχος ένας ενδεχόμενος ισχυρισμός ότι αυτή η αντίδραση μερίδας της επιχειρηματικής κοινότητας εμφανίζει συμπτώματα του **λεγόμενου συνδρόμου της Στοκχόλμης**³, σύμφωνα με το οποίο τα θύματα (εμείς όλοι ως κοινωνία) εκδηλώνουν έντονα αισθήματα συμπάθειας προς τον θύτη (τη δημόσια διοίκηση) ή ακόμη και ταυτίζονται με αυτόν.

- ⇒ Θα μπορούσε τέλος να παρατεθεί πλήθος άλλων παραδειγμάτων «ών ουκ έστιν αριθμός», **με τελευταίο δείγμα** της φροντίδας των πολιτικών μας να μη δυσαρεστήσουν τους εργαζόμενους στο δημόσιο **την αναβολή της μεταρρύθμισης σε κάποια ζητήματα της εργατικής νομοθεσίας** όπως εκείνο για τις προϋποθέσεις κήρυξης απεργίας με απόφαση της πλειοψηφίας των εργαζομένων σε ένα κλάδο (κάτι που προβλέπονταν και με το άρθρο 4 του ν.1365/1983 επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ με πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου).
- ⇒ Επιπλέον τίθεται και το εξής ΕΡΩΤΗΜΑ: **η παραπομπή του ζητήματος στη διαίτησία και τις υπηρεσίες του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας (ILO) ποιον τελικά εξυπηρετεί?**

Εξυπηρετεί άραγε τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα, που επί πολλά χρόνια ουσιαστικά δεν συμμετέχουν σε απεργίες ακόμη και όταν εξαγγέλλονται από τα σωματεία ή τις ομοσπονδίες τους ή και την ίδια τη ΓΣΕΕ (που ειρήσθω εν παρόδω ουσιαστικά ελέγχεται από τα συνδικάτα του ευρύτερου δημόσιου τομέα)?

Ή εξυπηρετεί μόνον τους εργαζόμενους του δημοσίου τομέα όπου και εκεί, πλην των εργατοπατέρων τα ποσοστά συμμετοχής των δημοσίων υπαλλήλων στις συνεχείς απεργιακές κινητοποιήσεις είναι εξαιρετικά μικρά

3 Ονομάστηκε έτσι από τη συμπεριφορά των ομήρων και τη στάση τους απέναντι στους κακοποιούς που τους κρατούσαν επί 6 ημέρες κατά τη διάρκεια μίας ληστείας τράπεζας που έλαβε χώρα το 1973 στη Στοκχόλμη.

αλλά τη νύφη την πληρώνει και εδώ ο ιδιωτικός τομέας και ειδικότερα τα καταστήματα του κέντρου της Αθήνας και οι εργαζόμενοι σε αυτά.

20. **Από την πλευρά της κοινωνίας τέλος**, δηλαδή όλων μας ως πολιτών, ψηφοφόρων και μελών κάποιας από τις εκατοντάδες συντεχνίες-ψηφιδωτά του μωσαϊκού που τη συναποτελούν, θα πρέπει να αναλογισθούμε **για τις δικές μας ευθύνες** ως προς την αντιμετώπιση των λίγων συνετών φωνών, που δεν μας χάριδευσαν τα αυτιά αλλά αντίθετα μας έλεγαν ποια είναι τα κακώς κείμενα ή τι πρέπει να διορθώσουμε ή ποιες μεταρρυθμίσεις επιβάλλεται να γίνουν.
21. Κατά συνέπεια, **και εμείς όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης** και ασφαλώς **δεν είναι τυχαίο** ότι:
- ⇒ **συμβάλαμε στον πλήρη εξοστρακισμό από το δημόσιο βίο ή στο να τεθούν στο περιθώριο της πολιτικής σκηνής** αυτές οι φωνές, που δυστυχώς σίγησαν ή εξαφανίσθηκαν σε όποιο κόμμα και αν ανήκαν – γιατί υπήρχαν τέτοιες φωτεινές εξαιρέσεις σε όλα σχεδόν τα κόμματα
 - ⇒ **η κοινή γνώμη δείχνει να προτιμά**, δημοσκοπικά τουλάχιστον, **την επιστροφή σε ένα παρελθόν** από το οποίο πρέπει πάση θυσία να απομακρυνθούμε μέσω των επιβεβλημένων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.
22. Με βάση αυτά τα ελάχιστα, συνοπτικά και απόλυτα ενδεικτικά, παραδείγματα **είναι προδήλως κοινός τόπος ότι η προώθηση των μεταρρυθμίσεων**, πραγματικών όμως και όχι ψευδεπίγραφων, **αποτελεί μεν την αναγκαία προϋπόθεση για την έξοδο της χώρας από τη βαθύτατη κρίση** στην οποία ευρίσκεται, **όμως είναι προϋπόθεση που παραμένει ακόμα ζητούμενο για τη χώρα.**
23. Από την πλευρά του **Σωματείου ΑΞΙΟΤΗΣ**, από την ίδρυσή του και μέχρι σήμερα, η προσοχή εστιάσθηκε στις αναγκαίες και επιβεβλημένες μεταρρυθμίσεις επιδιώκοντας όχι απλά την διαπίστωση και ανάδειξη των κακώς κειμένων αλλά **πρωτίστως την αντιμετώπισή τους με προτάσεις για εφικτές λύσεις.**
24. **Βασικός μας σκοπός και στόχος** ήταν και είναι η προώθηση της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και τόνωσης του αισθήματος ευθύνης προς εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου και βελτίωση της οργάνωσης και λειτουργίας του δημόσιου τομέα, των επιχειρήσεων και της κοινωνίας των πολιτών σε όλα τα επίπεδα.

25. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων του Σωματείου ομάδες εργασίας μελών του **μελέτησαν ειδικότερα τρία θέματα**⁴ πρώτης προτεραιότητας, που **σχετίζονται ευθέως και απολύτως με τις επιβαλλόμενες και αναγκαίες μεταρρυθμίσεις**, ενώ εκδόθηκαν ισάριθμες μελέτες με συγκεκριμένες **προτάσεις για Εφικτές Αλλαγές**, όπως αποτυπώνεται και στους τίτλους των αντίστοιχων εκδόσεων, που παρουσιάσθηκαν σε ειδικές εκδηλώσεις δημοσίου διαλόγου με διακεκριμένους ομιλητές.
26. Για το σωματείο **αποτελεί ηθική δικαίωση το γεγονός ότι κάποιες από τις προτάσεις αυτές υιοθετήθηκαν** από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης επί υπουργίας του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη και περιλήφθηκαν σε σχετικά νομοθετικά και κανονιστικά κείμενα.
27. Ενδεικτικά αναφέρονται η ανάθεση στο ΑΣΕΠ της όλης διαδικασίας κρίσεων και αξιολόγησης Γενικών Διευθυντών και προϊσταμένων διοικητικών μονάδων στο δημόσιο τομέα αλλά και η συμμετοχή εκπροσώπων του ιδιωτικού τομέα στις επιτροπές που θα αναλάβουν το έργο των κρίσεων αυτών υπό την εποπτεία του ΑΣΕΠ.
28. Κατάργηση υποχρέωσης υπουργικής υπογραφής για απλές διοικητικές αποφάσεις.

⁴ Τα θέματα ήταν:

- ♦ «Εφικτές αλλαγές στην Επιλογή Διοικήσεων Δημοσίων Οργανισμών και Φορέων» (06.09.09 - ΤτΕ)
- ♦ «Η Ελλάδα Ενεργότερος εταίρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (26.05.10 – ΤτΕ)
- ♦ «Πολιτική Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού στο Δημόσιο» (10.06.14 – ΕΒΕΑ) στην οποία συμμετείχε ενεργά και ο αρμόδιος υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Κυρ. Μητσοτάκης.

Επίσης στις 26.01.2012 το Σωματείο διοργάνωσε (στο ΕΒΕΑ) δημόσια συζήτηση με θέμα «Υπάρχει τέλος στο "Πωλείται Ελπίδα"; Απαντούν οι Πολιτικοί και η Κοινωνία των Πολιτών» με ομιλητές από την πλευρά των πολιτικών τους κ.κ. Ηλία Μόσιαλο (ως εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ), Κωστή Χατζηδάκη (ως εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας), Ντόρα Μπακογιάννη (ως Πρόεδρο της Δημοκρατικής Συμμαχίας) και Νίκο Τσούκαλη (ως εκπρόσωπο της ΔΗΜΑΡ) από δε την πλευρά της κοινωνίας των πολιτών τους κ.κ: Γιάννη Αναστασόπουλο (ως πρόεδρο του Σωματείου ΑΞΙΟΤΗΣ), Σταύρο Μπένο (ως πρόεδρο της Κίνησης Πολιτών ΔΙΑΖΩΜΑ) και Κωστή Μποτόπουλο (συνταγματολόγο και Πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς).

Επιπλέον κατά τη συνάντηση της ολομέλειας των μελών μας μία φορά το μήνα προσκαλούμε έναν διακεκριμένο ομιλητή, ο οποίος μετά την παρουσίαση του θέματος, που έχει επιλέξει σε συνδυασμό με τους σκοπούς και στόχους του Σωματείου, συμμετέχει σε ανοικτή συζήτηση και διάλογο με τα μέλη αλλά και τους άλλους παρευρισκόμενους στην εκδήλωση, που τα μέλη έχουν προσκαλέσει.

Μεταξύ των ομιλητών περιλαμβάνονται ενδεικτικά οι κυρίες Μαρία Αλεξίου (Ελληνικό Δίκτυο για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη) και Αλεξάνδρα Μητσοτάκη (Action-Aid Hellas) και οι κ.κ. Αλιβιζάτος, Βερέμης, Δοξιάδης, Καρβούνης, Κατσιγιαννης, Κληρίδης (πρώην υπουργός Οικονομικών της Κύπρου), Κουσουλής, Μποτόπουλος, Μπρακουμάτσος, Πελαγίδης, Ρακιντζής, Ράμφος, Ράντος, Σκουλάς, Στουρνάρας (πριν την υπουργοποίησή του), Τσιμπανούλης, Τσουκαλάς, Τσούκας, Φλέσσας, κ.α.

Με λίγα λόγια...

Ποιοι είμαστε

Το σωματείο «**ΑΞΙΟΤΗΣ**» είναι ένας επιστημονικός, μη κερδοσκοπικός φορέας προβληματισμού και διαλόγου, αλλά και έμπρακτης δράσης για την προαγωγή των αρχών και των κανόνων της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και του εκσυγχρονισμού στη δημόσια διοίκηση, στον τομέα των επιχειρήσεων και στην κοινωνία των πολιτών.

Τα μέλη του σωματείου είναι φυσικά πρόσωπα, καταξιωμένα επιστημονικά και κοινωνικά, που διακρίνονται από πνεύμα ανεξαρτησίας και προσήλωσης στις αρχές της αξιοπρέπειας, της αξιοκρατίας και τα δημοκρατικά ιδεώδη.

Σκοπός

Η εκπόνηση και δημοσιοποίηση μελετών και επιστημονικών εργασιών, με αντικείμενο την σύγχρονη οργάνωση και λειτουργία του δημοσίου τομέα, των επιχειρήσεων και της κοινωνίας των πολιτών.

Η προώθηση της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και τόνωσης του αισθήματος ευθύνης προς εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου και

Η διοργάνωση εκδηλώσεων και συνεδρίων για την ανταλλαγή απόψεων και την κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων με στόχο την προσέγγιση και αντιμετώπιση θεμάτων και προβλημάτων που απασχολούν τον δημόσιο τομέα σε διάφορα πεδία της δραστηριότητάς του.

Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου

<i>Πρόεδρος</i>	Γιάννης Αναστασόπουλος
<i>Αντιπρόεδρος</i>	Ευάγγελος Μαρνέρης
<i>Γεν. Γραμματέας</i>	Γεώργιος Γκόνος
<i>Ταμίας</i>	Δημήτρης Βαμβακόπουλος
<i>Μέλη</i>	Βασίλης Γλύνης
	Δημήτρης Δανηλάτος
	Κώστας Μποτόπουλος
	Αντώνης Σταυρουλάκης
	Δημήτρης Τσιμπανούλης

αξιοτῆς

Σύλλογος Προβληματισμού & Διαλόγου

axiotes.blogspot.gr